

Speciale krant over de vrouwenstaking

Op 30 maart 1981 werd er voor het eerst in de geschiedenis massaal door vrouwen gestaakt. Vrouwen lieten het werk liggen en kwamen de straat op om hun woede te uiten over de nieuwe abortuswet. Het grootste deel van de pers besteedde nauwelijks aandacht aan de staking. Was dat wel het geval, dan was dat in negatieve zin: de staking was mislukt omdat er slechts "enkele duizenden" vrouwen aan de aktie zouden hebben deelgenomen.

Verontwaardigde vrouwen besloten zich tegen een dergelijke boycot te verzetten. Alle vrouwen die de dertigste maart tot een succes hadden gemaakt werden opgeroepen hun eigen ervaringen en verhalen op te schrijven, zodat de vrouwenbeweging een reële berichtgeving zou kunnen verzorgen. Dit initiatief kreeg veel respons: zeventig van de honderddertig comité's stuurden hun verslagen naar het Landelijk stakingscomité. Resultaat, "het echte nieuws over de vrouwenstaking", een krant met verslagen van de activiteiten in de verschillende steden.

De Vrouwenkrant is te bestellen bij het Landelijk stakingscomité, Nieuwe Herengracht 95, Amsterdam. Postgiro 2982358. De krant kost een kwartje.

Verzet tegen kernraketten groeit in Bondsrepubliek

In de Bondsrepubliek neemt het verzet tegen de stationering

van nieuwe kernraketten steeds grotere vormen aan.

De Jungsozialisten (de jongerenorganisatie van de SPD) hebben onlangs verklaard dat ze op het partijcongres van de SPD in 1982 campagne zullen gaan voeren tegen de stationering van middel-lange afstands-raketten in Duitsland, omdat "de raketten niet meer, maar minder zekerheid zullen bieden".

Ook de jongerenafdeling van de Duitse vakcentrale DGB, verzet zich tegen de nieuwe kernraketten.

In een oproep aan de regering wordt van de regering geëist "zich te verzetten in de NAVO tegen een bewapeningswedloop die zal leiden tot een versterkte confrontatie tussen Oost en West".

Bijzonder verontrust doet de Frankfurter Allgemeine kond over de vele initiatieven die in kerkelijke kring worden genomen tegen een atomaire bewapening van de BRD.

Maar ook in de liberale partij, de FDP, blijkt de tegenstand tegen de bewapening te groeien. Op partijlanddagen in Niedersachsen, Bremen en Sleswig-Holstein, werd, vooral op initiatief van de jongerenorganisatie van de FDP, opgeroepen zich te verzetten tegen "economieverwoestende bewapening".

Uit: Die Tat
1 mei 1981

Nederlandse trawlers gevaar voor werkgelegenheid Indiase vissers

Op 10 mei 1981 begon in New Delhi, India, het overleg tussen de Nederlandse en Indiase regering over de besteding van de ontwikkelingshulp aan India. Daar zal ongetwijfeld ook de levering van Nederlandse garnalen-trawlers ter sprake komen.

Het Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking heeft onlangs besloten om 33 miljoen gulden aan "zachte" leningen te reserveren voor de levering van zeventien door Nederlandse werven

gebouwde garnalen-trawlers aan India.

Deze besteding van ontwikkelings-gelden is in flagrante tegenstelling met de belangrijkste doelstelling van het ontwikkelingsbeleid: het verbeteren van de levensomstandigheden van de armste bevolkingsgroepen in ontwikkelingslanden.

Eén van die armste groepen is de ongeveer zes miljoen mensen tellende "traditionele" visserijgemeenschap van India. Uit alle beschikbare gegevens blijkt dat de trawlers de vangsten van de traditionele vissers zullen doen teruglopen. Ook zullen de trawlers de al bestaande overbevissing van garnalen door grotere schepen doen toenemen.

Een Indiase overkoepelende organisatie van dertien vissersbonden heeft zich in een open brief aan minister De Koning krachtig uitgesproken tegen de levering van deze trawlers. Deze organisatie voert al jaren aktie om de kuststrook voor de traditionele vissers te reserveren en effectief te beschermen. Bovendien doen ze concrete voorstellen voor het gebruik van passende vormen van technologie in de visserij. Deze vormen moeten arbeidsintensief, milieuvriendelijk en produktieverhogend zijn. Daardoor kan de vis - voor de armste Indiërs langs de kust dikwijls de enige eiwitbron - goedkoper worden. Door de toenemende gerichtheid op export is de vis nu bijna onbetaalbaar geworden.

De Indiase kustwateren worden al eeuwen lang bevist door de traditionele vissers. De vissers en visverkopers voorzien daarmee in het levensonderhoud van ongeveer zes miljoen mensen. De vangsten van deze kleinschalige visserij zijn de laatste tien à vijftien jaar sterk teruggelopen door de enorme toename van het aantal gemechaniseerde boten (ongeveer veertien duizend) en grotere trawlers (ongeveer honderdvijftig) die de kustwateren bevissen. Een regeringscommissie heeft aangetoond dat niet-gemechaniseerde boten met een gelijke investering twee maal zoveel vis en zeven maal zoveel arbeidsplaatsen opleveren. Trawlers brengen schade toe aan de broedplaatsen vlak bij de kust en de laatste vijf jaar zijn er

ongeveer honderdvijftigduizend netten van traditionele vissers door hen vernield. Desalniettemin worden Nederlandse trawlers via de Indiase regering aan particuliere Indiase ondernemingen verkocht. Contracten voor minstens zeven van deze nog te bouwen trawlers zijn afgesloten met "De Hoop" in Hardinxveld en "Damen" in Gorkum. De eerste trawler zal waarschijnlijk in augustus 1981 gereed zijn. De Indiase vissersbonden en de Landelijke India Werkgroep eisen daarom de stopzetting van de levering en de financiering uit ontwikkelingsgelden aan garnalen-trawlers aan India en het geven van ontwikkelingshulp aan de kleinschalige visserijsector in India, met inschakeling van de daarbij betrokken organisaties van vissers.

persbericht

Landelijke India Werkgroep
mei 1981

Leger sjah stond onder Amerikaans opperbevel

Enrique Maza, redacteur buitenland van het Mexicaanse blad Proceso, was een van de weinige journalisten die een internationaal congres over het optreden van de Verenigde Staten in Iran bijwoonde. De belangrijkste feiten publiceerde hij in zijn blad.

Op deze conferentie werd met name duidelijk dat het optreden van de Verenigde Staten heeft geleid tot een totale ontwrichting van de sociale structuur op het platteland. De herstructurering van de landbouwproductie, de zogenaamde "Witte Revolutie", had dan ook geen ander doel dan het platteland in te passen in de kapitalistische wereldstructuur. "Door geweld is het voedselpatroon van de bevolking veranderd. Er werd verbouwd wat de westerse markt eiste, niet wat de Iraanse bevolking nodig had om te eten", aldus een deskundige op de conferentie.

Een voorbeeld. De regering

van de sjah kocht, tegen belachelijk lage prijzen, 40.000 hectare van de beste grond van kleine boeren en stelde die ter beschikking van Amerikaanse bedrijven. In 1974/75 werden slechts 18.000 hectare ook daadwerkelijk bebouwd. Ook kregen deze bedrijven nog eens twee miljard subsidie van de Iraanse overheid. De boete die ze opgelegd kregen, omdat ze het resterende deel van de grond niet bebouwden, bedroeg slechts 336 miljoen dollar. De gevolgen van de "Witte Revolutie" voor het platteland waren desastreus. Het leidde onder andere tot een grote trek naar de steden waar velen in de enorme sloppenwijken terecht kwamen. Ook ten aanzien van de export had de "Witte Revolutie" ruïneuze gevolgen. Voor de invoering van de "Witte Revolutie" exporteerde Iran landbouwproducten. Daarna sloeg de balans snel om. In 1977 importeerde Iran voor twee miljard dollar aan landbouwproducten. Dat was dertien procent van de totale invoer van Iran.

Door de ontwrichting van het platteland werd Iran voor haar export geheel afhankelijk van de olie. In 1948 bedroegen de inkomsten uit de olie tien procent van het bruto nationaal produkt. In 1975 was dat al opgelopen tot vijftien procent van het bruto nationaal produkt en maakten de olie-inkomsten al vijftien procent van de staatsinkomsten uit.

Ook de militaire rol van de Verenigde Staten kwam op dit congres uitgebreid aan de orde. Dat Iran voor haar wapenleveranties geheel afhankelijk was van de Verenigde Staten is bekend. Dat het veel geld pompte in die bewapening eveneens. Tenslotte moest Iran de functie van politie-agent voor de Verenigde Staten vervullen in het Midden-Oosten. Minder bekend is dat de Verenigde Staten ook verregaande zeggenschap had over het doen en laten van de Iranese krijgsmacht. "De militaire missie van de Verenigde Staten in Iran", aldus een van de deskundigen, "beheerste niet alleen de drie takken van het Iranese leger,

ook de beslissingen van de centrale regering moesten aan de missie ter goedkeuring worden voorgelegd".

De sjah verklaarde dan ook vlak voor zijn dood tegenover verslaggevers van de Washington Post dat hij gewoon was "directe bevelen uit Washington te krijgen. Ik kreeg privé-boodschappen van Brezinski, die mij de opdracht gaf, bruut op te treden tegen de bevolking".

Uit Proceso

Vertaling: Rob Smit-Duyzentkunst

KWJ en NVV-jc boos op Industriebond

Waarom moeten jongeren nog lid van de Industriebond FNV worden? Dat vragen KWJ, beweging van werkende jongeren en NVV-jongerencontact zich hardop af. Immers, de Industriebond FNV is accoord gegaan met de eis van de werkgevers om in verschillende CAO's de jeugdlonen aan te passen aan het, per 1 januari 1981 verlaagde minimumjeugdloon.

KWJ en NVV-jc. zien hierdoor nauwelijks nog mogelijkheden jongeren te interesseren voor deze vakbond. Elke poging jongeren te bewegen actief lid van de Industriebond FNV te worden loopt immers op een mislukking uit.

"Waarom eigenlijk", zullen jongeren antwoorden, "die Industriebond FNV komt niet eens op voor het huidige jeugdloon, laat staan voor het minimumloon op achttien jaar".

In de door de Industriebond gevoerde CAO-politiek zien KWJ en NVV-jc. weer eens een ouderwets voorbeeld van hoe oudere en jongere werknemers door de vakbond tegen elkaar worden uitgespeeld.

De Industriebond voert namelijk aan dat het in de CAO-onderhandelingen ging om of behoud van de jeugdlonen of realisering van VUT-eisen. Is dat nou solidariteit tussen werknemers bevorderen? Nee, vinden wij.

persbericht KWJ en NVV-jc.